

ZBIERKA **ZÁKONOV**
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1945

Vyhlášené: 27.10.1945

Časová verzia predpisu účinná od: 03.08.1948

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

102.

Dekret presidenta republiky
ze dne 24. října 1945
o znárodnění akciových bank.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovují:

ODDÍL I.

Rozsah znárodnění

§ 1.

(1) Dnem vyhlášení tohoto dekretu se akciové společnosti, provozující bankovní a peněžní obchody (akciové banky), znárodnují zestátněním a přeměňují podle dalších ustanovení v národní podniky (banky).

(2) Znárodněním přecházejí práva a závazky akciových bank (odstavec 1) na banky.

(3) Zruší-li se banka, musí být odveden likvidační přebytek, bude-li jaký, státní pokladně.

ODDÍL II.

Náhrada.

§ 2.

(1) Za akcie, které jsou částí základního kapitálu akciových bank (§ 1, odst. 1), přísluší jejich vlastníkům, pokud není v dalším jinak stanoveno náhrada, odpovídající jejich obecné ceně, vypočtené podle úředních cen aktiv a pasiv akciové banky v den vyhlášení tohoto dekretu, a není-li těchto cen, zjištěné úředním odhadem; ostatní práva akcionářů zanikají dnem vyhlášení tohoto dekretu.

(2) Při určení náhrady se nepřihlíží k majetku určenému pro sociální, dobročinné a podobné účely.

(3) O správnosti zjištění obecné ceny rozhodne ministr financí po slyšení Revisní jednoty bank.

(4) Ministr financí vyhlásí v Úředním listě republiky Československé, na Slovensku prostřednictvím pověřence pro finance též v Úradnom vestníku, výši a druh náhrady.

§ 3.

(1) Za akcie (§ 2), které v době faktického skončení okupace a nacistického nebo fašistického režimu nepochybně vlastnicky náležely, nebo náležejí osobám dále uvedeným, se neposkytuje náhrada:

- a) Německé říši, Království maďarskému, osobám veřejného práva podle německého nebo maďarského práva, německé straně nacistické a politickým stranám maďarským a jiným útvarům, organizacím, podnikům, zařízením, osobním sdružením, fondům a účelovým jměním těchto režimů nebo s nimi souvisejícím, jakož i jiným německým nebo maďarským právnickým osobám, nebo
- b) osobám fyzickým národnosti německé nebo maďarské, s výjimkou osob, které prokáží, že zůstaly věrné Československé republice, nikdy se neprovinily proti národům českému a slovenskému a buď se činně zúčastnily boje za její osvobození, nebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem, nebo
- c) osobám fyzickým, které vyvíjely činnost směřující proti státní svrchovanosti, samostatnosti, celistvosti, demokraticko-republikánské státní formě, bezpečnosti a obraně Československé republiky, které k takové činnosti podněcovaly nebo jiné osoby svěsti hleděly, záměrně podporovaly jakýmkoliv způsobem německé nebo maďarské okupanty, v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18 dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech), nebo které nadržovaly germanisaci nebo maďarisaci na území Československé republiky nebo se chovaly nepřátelsky k Československé republice nebo k českému nebo slovenskému národu, jakož i osobám, které strpěly takovou činnost u osob spravujících jejich majetek nebo podnik.

(2) Ustanovení odstavce 1, písm. c) platí i pro osoby právnické, pokud lze fyzickým osobám, které jsou jejich členy nebo podílňiky na majetku nebo podniku (kapitálovým účastníkům), přičítati vinu na postupu orgánu zastupujícího právnickou osobu nebo pokud tyto osoby zanedbaly přiměřenou opatrnost při jeho volbě a dozoru naň.

(3) Nedostane-li se za akcie náhrady osobě právnické, přísluší poměrná část náhrady osobám na ní kapitálově zúčastněným, pokud nespádají pod ustanovení odstavců 1 nebo 2; při tom se hledí na účasti, které jsou pod národní správou, jako by náležely osobám státně spolehlivým.

(4) Náhrada za akcie, které náležely v době po 29. září 1938 osobám spadajícím pod ustanovení odstavců 1 nebo 2 a již jim nenáleží, se neposkytuje nabyvateli, leč by neposkytnutí náhrady neodpovídalo zásadám slušnosti.

(5) Vláda může nařízením stanoviti, že se určitému okruhu osob, spadajících pod ustanovení odstavců 1 až 4, poskytuje náhrada zčásti nebo zcela.

(6) O tom, zda fyzická nebo právnická osoba spadá pod ustanovení odstavců 1 nebo 2, rozhoduje ministr financí v dohodě s věcně příslušnými ministry, na Slovensku též v dohodě s věcně příslušnými pověřenci.

§ 4.

(1) Náhrada za akcie (§ 2) se poskytuje:

- a) v cenných papírech,
- b) v hotovosti,
- c) v jiných hodnotách.

(2) Náhradovou službu provádí Fond znárodněného hospodářství, zřízený podle dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků (v dalším jen Fond).

(3) Náhrada je splatna do šesti měsíců od vyhlášení její výše a druhu v Úředním listě republiky Československé (§ 2, odst. 4).

(4) Pro řízení o náhradě platí ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).

§ 5.

O použití náhrady za akcie, která se neposkytuje osobám uvedeným v § 3, rozhodne vláda.

§ 6.

(1) Svazkům územní nebo zájmové samosprávy, ústavům a korporacím, sloužícím výhradně veřejným účelům, jakož i ústavům lidového peněžnictví, které utrpí vážnou ztrátu při vypořádání svých majetkových zájmů a účastí na akciové bance, může vláda na návrh ministra financí učiněný v dohodě s věcně příslušnými ministry, na Slovensku též v dohodě s příslušnými pověřenci, poskytnouti mimo náhradu přiměřený příspěvek z prostředků Fondu. Na příspěvek není nárok.

(2) Za podmínek uvedených v předchozím odstavci lze obdobně poskytnouti příspěvky fyzickým osobám, byla-li by utrpěnými ztrátami ohrožena jejich výživa nebo výživa osob, o které podle zákona nebo z mravní povinnosti pečují.

ODDÍL III.

Banky a jejich vnitřní organisace.

§ 10.

(1) Příslušný soud zapíše, s odvoláním na tento dekret, do pozemkové knihy přechod vlastnických a jiných práv, která příslušela akciové bance, na banku, a to na její návrh.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí obdobně o vyznačení přechodu jiných práv akciové banky na banku, pokud se zapisují do úředních rejstříků nebo seznamů.

§ 20.

Majetek akciové banky určený pro sociální, vzdělávací a podobné účely nesmí býti odňat svému určení. Totéž platí o sociálních, vzdělávacích a podobných fondech.

§ 23.

(2) Pro přeměnu podle § 1, odst. 1 neplatí ustanovení čl. 243, odst. 2 všeobecného zákoníka obchodního ani ustanovení § 202, odst. 2 zák. čl. XXXVII z r. 1875.

ODDÍL V.

Trestní ustanovení.

§ 25.

(1) Kdo se dopustí pletich v úmyslu, aby znárodnění akciové banky zmařil nebo zvýšenou měrou ztížil, bude potrestán pro zločin těžkým žalářem od jednoho roku do pěti let a trestem na penězích do deseti milionů korun; v oboru působnosti trestního zákona zák. čl. V z r. 1878 vysloví soud zároveň ztrátu úřadu a dočasné odnětí politických práv.

(2) Kdo poruší některé ustanovení tohoto dekretu nebo nařízení podle něho vydaných, bude potrestán, nejde-li o čin soudně trestný, okresním národním výborem pro správní přestupek pokutou do pěti milionů korun nebo trestem na svobodě (vězením, uzamčením) do šesti měsíců nebo oběma těmito tresty; pro případ nedobytnosti pokuty vyměří se náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do šesti měsíců. Uloží-li se oba tresty zároveň, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činiti více než šest měsíců.

(3) Pokuty připadají státu.

§ 26.

(1) Ukládá-li soud nebo okresní národní výbor pokutu zaměstnanci, zmocněnci, zástupci nebo jinému orgánu fyzické nebo právnické osoby, při jejímž zastoupení byl čin trestný podle § 25 spáchán, může vysloviti, že tato osoba ručí za pokutu rukou společnou a nerozdílnou.

(2) Tato osoba musí býti, je-li soudu (okresnímu národnímu výboru) známa, obeslána k jednání v první stolici a je oprávněna přednésti skutkové okolnosti, jež mohou míti význam pro posouzení věci, a činiti návrhy.

(3) Výrok o ručení je třeba pojmouti do rozsudku (trestního nálezu) a osoba tímto výrokem postížená má právo bráti jej v odpor odvoláním. V řízení pro soudně trestný čin může se veřejný žalobce odvolati také tehdy, nebyl-li takový výrok učiněn. O odvolání proti takovému výroku platí předpisy o odvolání proti výroku o trestu.

(4) Pokuty se vymáhají na osobě, již bylo ručení uloženo podle všeobecných ustanovení platných o pokutách.

§ 27.

(1) Při odsouzení pro zločin podle § 25, odst. 1 nebo při odsouzení pro správní přestupek podle § 25, odst. 2 k trestu na svobodě nebo na penězích přesahujícím jeden milion korun, uveřejní se rozsudek (trestní nález) v jednom nebo několika denních listech určených rozsudkem (trestním nálezem) na útraty odsouzeného.

(2) Soud (okresní národní výbor) stanoví, zda mají býti uveřejněny i důvody rozsudku (trestního nálezu) nebo jejich podstatný obsah ve znění, které sám určí.

§ 28.

Přestupky tohoto dekretu se promlčují ve třech letech.

ODDÍL VI.

Závěrečná a přechodná ustanovení.

§ 29.

Do ustavení představenstva (§ 12) banky vykonávají dosavadní orgány svou působnost obdobně podle tohoto dekretu.

§ 30.

(1) U závazků, které jsou hospodářsky neodůvodněné, počítajíc v to závazky ze služebních smluv, zaručujících zaměstnancům nepřiměřeně vysoké platy nebo zaopatřovací, odpočivné a jiné požitky nebo nárok na odbytné, může a na vyzvání ministra financí musí se banka domáhati

zrušení nebo jiné přiměřené úpravy. Nedojde-li k dohodě, rozhodne rozhodčí soud. Ustanovení o něm budou dána zvláště.

(2) K rozvázání služebních smluv osob uvedených v odstavci 1 není třeba souhlasu úřadu ochrany práce.

§ 31.

(1) Banka může odporovati právním jednáním, která vykonala akciová banka (§ 1, odst. 1) po 29. srpnu 1944 v úmyslu poškoditi nebo ztížiti znárodnění nebo zavléci ve svůj nebo cizí prospěch svoje majetkové hodnoty.

(2) Odporovati lze do jednoho roku ode dne vyhlášení tohoto dekretu. Jinak platí obdobně ustanovení odpůrčího řádu vydaného zákonem ze dne 27. března 1931, č. 64 Sb.

§ 32.

Účasti bank na nepeněžních podnicích, které nepodléhají znárodnění zestátněním podle dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, nebo podle dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 101 Sb., o znárodnění některých podniků průmyslu potravinářského, buďtež v přiměřené lhůtě přenechány osobám fysickým nebo právnickým za náhradu odpovídající jejich obecné ceně na volném trhu, může-li tak banka učiniti beze ztráty.

§ 33.

Vláda vydá nařízením podrobné předpisy k provedení tohoto dekretu.

§ 34.

Právní jednání, písemnosti a podání k zápisům do veřejných knih a rejstříků a úřední úkony, potřebné k provedení tohoto dekretu, jsou osvobozeny od daní, poplatků a dávek.

§ 35.

Ustanovení tohoto dekretu se nevztahují na Národní banku Československou.

§ 36.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

David v. r.

Kopecký v. r.

Gottwald v. r.

Laušman v. r.

Široký v. r.

Ďuriš v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Pietor v. r.

Ursíny v. r.

gen. Hasal v. r.

Masaryk v. r.

Hála v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Ripka v. r.

Dr. Procházka v. r.

Nosek v. r.

Majer v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Clementis v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Dr. Stránský v. r.

Lichner v. r.

